

บันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการการพัฒนาสังคมและผู้ด้อยโอกาส

ในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจกรรมเด็ก เยาวชน

สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๕/ ๒๕๕๓

วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๑๐๖ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒

อนุกรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายอนันต์ วรดิพิงศ์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นางจิตราภา สุนทรพิพิธ	อนุกรรมการ
๓. นางสาวลดารัตน์ จันทน์โมลี	อนุกรรมการ
๔. นางศรีสุกิจ สุทธิพร	อนุกรรมการ
๕. นายประสิทธิ์ จันทร์ประทีปฉาย	อนุกรรมการ
๖. นางทิพวรรณ วุฒิสาร	อนุกรรมการ
๗. นางสาวอรุณโรจน์ เลี่ยมทอง	อนุกรรมการ
๘. นายนท นิมสมบุญ	อนุกรรมการ
๙. นางชฎิลรัตน์ ทรัพย์อัฒแอ	อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการผู้ลาการประชุม คือ

พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยกศักดิ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
-----------------------------	------------------------

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการผู้มาประชุม คือ

ดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
-------------------------	------------------------

ผู้มาชี้แจง คือ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๑. นางสุจินดา ผ่องอักษร	ที่ปรึกษาเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นายสุขุม จิตรเจริญ	นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ
๓. นางภาณี พานพล	นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ
๔. นางสาวศรีทร มุลปัญญา	นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ

กรุงเทพมหานคร

๑. นางอมรา ศรีคช

รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม

๒. นายโกสิน เทศวงษ์

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

๓. นายทัศนะ อัมพันหอม

เจ้าหน้าที่สถิติ

สำนักงานประมาณ

๑. นายพีระ ปัญญาธรรม

นักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ

๒. นายบุญชู ประสพกิจถาวร

นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

เมื่อนุกรมมาธิการมาครบองค์ประชุมแล้ว นายอนันต์ วรชิตพิงศ์ ประธานคณะอนุกรรมาธิการ ได้กล่าวเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

เลื่อนการพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาเรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ การผลักดันการจัดทำคลังความรู้ประชาชน

เลื่อนการพิจารณา

๓.๒ การวิจัยเรื่องสถานภาพการพัฒนาการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning)

ดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ ได้รายงานความคืบหน้าการจัดทำผลงานการวิจัยให้ที่ประชุมทราบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากการทำวิจัยมีดังนี้

๑. แนวทางการบริหารจัดการ การพัฒนา และการใช้ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้

หรือ LMS ของประเทศ

สำหรับการบริหารจัดการการพัฒนาและการใช้ LMS ของประเทศไทย ควรให้เป็นอิสระเนื่องจากความต้องการระบบ LMS ของหน่วยงานต่างๆ มีความแตกต่างตามลักษณะเฉพาะขององค์กรและบุคลากร เช่น LMS สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา ก็ไม่เหมือนกับของระดับอุดมศึกษา และต่างก็ไม่น่าจะเหมือนกับการพัฒนาบุคลากรด้วย e-Learning ของหน่วยราชการรัฐวิสาหกิจและเอกชน

๒. การพัฒนาต่อยอด LMS กลางของประเทศ

๑) ในกรณีที่จะส่งเสริมให้ LMS ที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย เช่น Moodle, LearnSquare หรือ Autor เป็น LMS กลางของประเทศ ควรมีการจัดตั้งทีมศึกษาความสามารถและความเหมาะสมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเทคนิคหรือความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

๒) ในกรณีที่มีการพัฒนา LMS กลางของประเทศจริงก็ควรพัฒนาแค่ฟังก์ชันพื้นฐานในระยะเริ่มแรกซึ่งสามารถทำงานหลักๆ ได้ เช่น Registration, Tracking, Communication, Delivery และ Testing โดยให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเนื้อหาและการสร้างเนื้อหา หลังจากใช้ไประยะหนึ่งก็ให้ดำเนินการเก็บประเด็นปัญหาหรือข้อเสนอแนะจากผู้ใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงให้เป็น LMS ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานต่อไป

๓) ควรจัดตั้งทีมเพื่อการศึกษา LMS ในลักษณะที่เป็นซอฟต์แวร์ในกลุ่มโอเพนซอร์ส ซึ่งควรศึกษาให้ครอบคลุมถึงความต้องการที่หลากหลายและความสามารถในการปรับสภาพการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับหน่วยงานที่ต้องการนำไปใช้รวมทั้งกำหนดผู้ดูแลระบบให้ต่อเนื่องได้ส่งเสริมไปแล้ว

๓. แนวทางการบริหารจัดการและการพัฒนาเนื้อหาสาระ (Content) ของประเทศ

๑) ควรสนับสนุนให้มีการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนเนื้อหาสาระโดยเริ่มจากการทำความเข้าใจ ทำข้อตกลง เพื่อร่วมกันพัฒนาเนื้อหาสาระให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันไม่ว่าจะเป็นการสอนเสริมการเรียนการสอนหรือการเรียนออนไลน์แบบได้ปริญญา ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายรวมทั้งช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู อาจารย์ในบางสาขาวิชาได้

๒) ควรมีการสำรวจและประเมินคุณภาพและปริมาณของ Courseware ที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบันเพื่อทำให้เห็นสภาพที่แท้จริงว่ามีความเหมาะสมและมีคุณภาพมากน้อยเพียงไร หาก Courseware เดิมมีคุณภาพอยู่แล้วก็ควรส่งเสริมและขยายผลการใช้อย่างต่อเนื่อง หากผลการสำรวจพบว่าความรู้ที่ยังขาดแคลน Courseware จึงมีการสนับสนุนและพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้ทันต่อความต้องการใช้งานต่อไป

๔. แนวทางการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ของประเทศ

๑) การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ e-Learning อาจมีหลายแนวทางซึ่งอาจเป็นลักษณะของการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เอง หรือการให้ทุนเพื่อการพัฒนา Courseware รวมทั้งอาจซื้อลิขสิทธิ์ Courseware ที่ดีจากต่างประเทศเพื่อมาแปลงให้เป็นภาษาไทย และ/หรือของประเทศไทยอย่างเหมาะสม

๒) ในกรณีที่เป็นการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ ควรเป็นการส่งเสริมให้แต่ละส่วนเข้าใจบทบาทหน้าที่และความสำเร็จของทีมพัฒนา Courseware ร่วมกันทั้งในด้านเนื้อหา ด้านเทคนิค

หรือด้านการออกแบบการเรียนการสอน หรือออกแบบกราฟิก ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวอาจจัดทำในลักษณะที่เป็น โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๓) รัฐควรสนับสนุนงบประมาณ หรือโครงการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ e-Learning ให้มาทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อสร้างสรรค์ Courseware ที่ตอบสนองพฤติกรรม ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๕. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการสำรวจที่พบว่ายังมีความไม่ชัดเจนในการกำหนดความหมายของ e-Learning เช่น บางหน่วยงานอาจจะตีความว่าเว็บไซต์ที่นำเนื้อหาความรู้ใส่ก็เป็น e-Learning ในขณะที่บางหน่วยงานความหมายของระบบ e-Learning จะต้องมียระบบ LMS ด้วยจึงจะนับเป็น e-Learning เป็นต้น ดังนั้นการกำหนดนิยามและขอบเขตของ e-Learning ให้ชัดเจนน่าจะเป็น “ประเด็นสำคัญ” ของประเทศไทยก่อนแล้วจึงให้หน่วยงานเลือกว่าหน่วยงานของตนจัดอยู่ในขอบเขตใดของนิยาม e-Learning

ทั้งนี้ที่ประชุมมีข้อสังเกตว่า ข้อความหรือคำศัพท์ต่างๆ ที่ปรากฏในงานวิจัยควรมีการเขียนบทนิยามความหมายของแต่ละข้อความและคำศัพท์ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจถูกต้องตรงกัน โดยดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ รับที่จะไปปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยตามข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการต่อไป

๓.๓ การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสที่ขาดแคลนคอมพิวเตอร์ที่ต้องขอรับการสนับสนุนจาก

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เลื่อนการพิจารณา

๓.๔ โครงการสอนภาษาไทยให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่

เลื่อนการพิจารณา

๓.๕ ปัญหาการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของเยาวชนไทย

เลื่อนการพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔ พิจารณาการจัดสร้างโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในกรุงเทพฯ

สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการได้พิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในกรุงเทพมหานคร โดยได้เข้าร่วมประชุมหารือกับส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันที่จะสร้างโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นด้านวิชาชีพเพื่อให้เด็กด้อยโอกาส เด็กที่ผิดพลาดและออกจากโรงเรียนกลางคันได้เข้ามาศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีอาชีพสามารถเลี้ยงตนเองได้ แต่มีปัญหาเรื่องที่ดินและงบประมาณในการดำเนินการ ดังนั้น จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม สรุปลงสาระสำคัญได้ดังนี้

ในเบื้องต้นนายอนันต์ วรดิพิงศ์ ประธานคณะกรรมการกล่าวว่า นายอาทร จันทวิมล ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ ได้รายงานให้ทราบว่าขณะนี้ผู้ประสงค์จะบริจาคที่ดินจำนวน ๖๐ ไร่ บริเวณถนนสุวินทวงศ์ เพื่อจัดสร้างโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ดังกล่าวแล้ว ซึ่งอยู่ในระหว่างติดต่อประสานงาน สำหรับการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนมีความเห็นว่าควรจะเน้นให้มีทั้งการสอนสายสามัญถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และการสอนสายอาชีพ โดยแบ่งพื้นที่การสร้างอาคารเรียนสายสามัญและอาชีพให้ชัดเจน และจัดหลักสูตรการฝึกอาชีพระยะสั้นให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและให้ภาคอุตสาหกรรมได้มีส่วนร่วมฝึกอาชีพนักเรียนด้วย เพื่อให้เด็กมีความชำนาญในวิชาชีพและนำไปประกอบอาชีพสุจริตและพึ่งพาตนเองได้โดยไม่เป็นภาระต่อสังคม เนื่องจากเด็กที่จะเรียนในสถานศึกษาแห่งนี้是孩子ด้อยโอกาส เด็กที่มีปัญหาจากการติดยาเสพติด ปัญหาครอบครัวและตั้งครรภ์ระหว่างเรียนที่อาจต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน จึงทำให้เด็กไม่สามารถกลับไปศึกษาต่อในสถานศึกษาเดิมได้ ส่วนเด็กที่มีความสามารถที่จะเรียนสายสามัญต่อในระดับที่สูงขึ้น ควรส่งเสริมให้ได้เรียนต่อตามกระบวนการศึกษาต่อไป

นางสุจินดา ผ่องอักษร ที่ปรึกษา สพฐ. กล่าวว่า โครงการดังกล่าววัตถุประสงค์ชัดเจนที่จะพัฒนาเด็กด้อยโอกาสกลุ่มพิเศษ โดยเน้นด้านวิชาชีพมากกว่าวิชาการ ซึ่งหลักสูตรจะต้องมีความยืดหยุ่นโดยนำคุณธรรมจริยธรรมนำหน้าและเพิ่มทักษะด้านอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กก่อนออกสู่สังคม และควรมีงานรองรับให้แก่เด็กกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งจะทำให้เด็กพึ่งตนเองและมีอาชีพ ดังนั้น ต้องขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาคเอกชน ภาคราชการ อาสาสมัครและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม แนวคิดการสร้างโรงเรียนแห่งนี้อาจนำรูปแบบโรงเรียนราชประชานุเคราะห์และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่มีอยู่มาปรับปรุงเพิ่มเติมหลักสูตรที่เน้นด้านสายอาชีพมากขึ้น อีกทั้งต้องมีความเข้มงวดในการดูแลเด็ก ปรับรูปแบบกิจกรรมให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับเด็ก และเน้นจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะต้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบนี้ อีกทั้งมีความเห็นว่าควรจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เนื่องจากเด็กที่มีปัญหาออกจากโรงเรียนกลางคันมีทั้งที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย และการให้เด็กได้ฝึกอาชีพระยะสั้นหลังจากเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น อาจทำให้เด็กไม่พร้อมที่จะทำงาน ซึ่งมีตัวอย่างของสถาบันไทย-เยอรมัน ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครที่มีความประสงค์รับเด็กที่ไม่ประสงค์เรียนต่อระดับปริญญาตรีเข้ามาทำงาน ดังนั้น จึงควรจัดการศึกษา ๒ ระบบ คือ การศึกษาภาคบังคับที่เพิ่มสัดส่วนการเรียนด้านอาชีพ (ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖) และการศึกษาด้านอาชีวศึกษาสำหรับผู้ไม่ประสงค์เรียนต่อระดับปริญญา โดยให้ประกาศนียบัตรรับรองผลการศึกษา สำหรับการดำเนินการอาจมีปัญหาของความร่วมมือการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเรื่องปัญหาค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนทั้งในการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา เนื่องจากมีการสอนร่วมกัน โดยค่าใช้จ่ายการศึกษาที่เกี่ยวกับอาชีวศึกษาอาจเบิกซ้ำได้ แต่ค่าที่พักให้เบิกจาก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

นายโกสิน เทศวงษ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กล่าวว่า โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมี ๔๓๖ แห่ง นักเรียนจำนวน ๓๓๘,๐๐๐ คน โดยเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๖ แห่ง ซึ่งจะรับเด็กทุกคนเข้าศึกษาต่อโดยไม่มีเงื่อนไข จำนวนเด็กออกจากโรงเรียนกลางคันประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ทั้งจากสาเหตุย้ายตามครอบครัวและปัญหาสังคม นอกจากนี้ยังเปิดโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนทั่วไป เช่น ช่าง สปา เสริมสวย ทำอาหาร เป็นต้น และสำหรับเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันสามารถที่จะกลับมาเรียนต่อได้ทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและฝึกอาชีพ นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครได้ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการจัดทำโครงการเทศกาลพิทักษ์นักเรียนเพื่อตรวจติดตามและช่วยเหลือนักเรียนที่หนีเรียนให้กลับมาเรียนต่อ

นายบุญชู ประสพกิจถาวร ผู้แทนจากสำนักงานประมาณ กล่าวว่า การจัดหลักสูตรการเรียนควรให้เด็กได้เลือกว่าจะเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสายอาชีพ โดยเด็กที่ได้รับการฝึกอาชีพระยะสั้นและมีความชำนาญแล้วควรให้ประกาศนียบัตรรับรองการศึกษาเพื่อใช้สมัครงานต่อไป และในกรณีที่เด็กจบการศึกษาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แล้วหากประสงค์จะเรียนสายอาชีพ ควรจัดรถรับ-ส่งให้เรียนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่อยู่ใกล้กับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และให้เด็กกลับมาพักที่โรงเรียน

จากนั้นที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

- การจัดให้เป็นโรงเรียนประจำอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กทั้งหญิงและชาย ดังนั้น จึงควรมีระบบการบริหารจัดการที่ดีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา

- การดำเนินการจัดสร้างโรงเรียนมีปัญหาในด้านนโยบายที่จะต้องให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเข้าร่วมดำเนินการด้วย เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- รายละเอียดข้อมูลสถิติเด็กที่เข้าเรียนและออกจากโรงเรียนกลางคันด้วยสาเหตุต่างๆ ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนได้ ดังนั้น หน่วยงานดังกล่าวจึงควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้

- การสอนภาคทฤษฎีในวิชาต่างๆ ควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษาเข้ามาช่วยในการสอน ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดทำหนังสือและการจ้างครูผู้สอน

- การจัดทำโครงการสร้างโรงเรียน ควรกำหนดแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีความชัดเจนและมีลักษณะเชิงบูรณาการณ พร้อมทั้งแสดงข้อจำกัดและเงื่อนไขการจัดทำโครงการ

ทั้งนี้ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจัดทำโครงการก่อสร้างโรงเรียนในรูปแบบโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ทั้ง ๒ ระบบ เพื่อนำโครงการ

มาหารือในการประชุมครั้งต่อไปกับคณะอนุกรรมการและผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วยเนื่องจากติดภารกิจ ดังนี้

๑. ให้แบ่งพื้นที่สร้างเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนหนึ่ง และพื้นที่สร้างโรงเรียนอาชีวศึกษาที่ฝึกอบรมและสร้างความชำนาญในอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมอีกส่วนหนึ่งแยกออกจากกัน และ

๒. สร้างโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มเพียงแห่งเดียว โดยให้ร่วมกับเครือข่ายและวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียน เพื่อรับ-ส่งนักเรียนไปเรียนและกลับมาพักที่โรงเรียน

อนึ่ง ทั้ง ๒ ระบบมีเป้าหมายให้เด็กได้รับการศึกษาและดูแลด้านอาชีพให้เด็กเมื่อจบการศึกษา

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๕.๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดกำหนดการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการจัดการศึกษาของชุมชนมอแกน พร้อมกับมอบคอมพิวเตอร์ให้แก่โรงเรียนที่ขาดแคลน ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ จังหวัดระนองและชุมพร

ทั้งนี้ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรให้เพิ่มสถานที่ศึกษาดูงานในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอหลังสวนและโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อำเภอหลังสวน และในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ วิทยาลัยการอาชีพไทรทอง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๕.๒ นางชฎิลรัตน์ ทรัพย์ออดแอ อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการได้นำเสนอสรุปข้อมูลและกิจกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงานพร้อมกับมอบคอมพิวเตอร์ให้แก่โรงเรียนที่ขาดแคลน ณ จังหวัดปัตตานี และจังหวัดเชียงราย ให้ที่ประชุมได้รับทราบ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แจกในที่ประชุม)

๕.๓ ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมครั้งต่อไปในวันพุธที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

เมื่อได้เวลาพอสมควรแล้วประธานคณะอนุกรรมการได้กล่าวขอบคุณอนุกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านแล้วกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบ
และกิจการเด็กฯ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

